

Het interieur van

Edwin Severijn, kok

Sinds Edwin Severijn (47) zijn restaurant heeft verkocht, kookt hij overal en nergens. Bij mensen thuis, op kookworkshops in Frankrijk of, zoals deze maand, op een zeesleper bij Schotland. Zijn huis, dat hij sinds een jaar deelt met zijn vriendin Saskia Heerkens (39), hoofd van het productiehuis van het Haarlemse theater de Toneelschuur, was ooit een slagerij en daarna een schoonheidssalon. Edwin sloopte alle gipsplaten eruit; een vriend gaf de muren met een sponsje het patina van een ouderwetse bistro. 'De rest van dat oud-Franse sfeertje is vanzelf ontstaan.'

fotografie **Inga Powilleit** productie **Tatjana Quax** tekst **José Rozenbroek**

OERBEESTJES De muren zijn wat vochtig vanwege de nabijgelegen gracht. Daardoor brokkelt de stuc gestaag af, maar de muur eronder vindt Edwin te mooi om niet te laten zien. 'Vroeger was ik van het strakke; dit huis heeft als vanzelf de sfeer gekregen die past bij het oude pand.' De twee kunstwerken zijn van de moeder van Saskia, de kunstenares Joos Clijsen. 'Het zijn oerbeestjes: het linker is gemaakt van lood, rechts is een houtskooltekening.'

DRUMMEND KOK Edwin is drummer bij de band Tilia, die druk doende is een eerste cd op te nemen. Vanwege de goede akoestiek is de woonkamer tevens oefen- en opnameruimte. Op de box ligt een xylofoon. De tafel, 'pièce de résistance van het project', moest vooral groot zijn. Deze, plus de bijbehorende bank, vond hij bij een antiquair in de Utrechtse Lange Nieuwstraat.

KWARTELS AAN HET SPIT Achter de gipsplaten kwam een grote haard tevoorschijn. 'Dat was een fijne verrassing.' Edwin gebruikt hem geregeld om te koken, bijvoorbeeld voor kwarteltjes aan het spit. Achter in het huis bleek achter een zware deur de oude rokerij van de slagerij te zitten, waar vroeger de hammen en de worsten werden gerookt. Die ruimte is nu niet meer in gebruik.

OUDE TROEP Het hakblok links in de hoek kreeg Edwin van zijn slager die er nog een op zolder had staan. Het oorspronkelijke houtformuis uit 1900 vond Edwin tussen de troep op een West-Friese beurs. Hij kookt er echt op, maar wel op gas. 'Hij doet het nog prima, alleen het oventje is niet sterk genoeg.' Erachter is het muurtje betegeld met B-keuze witjes. De oude marmeren wasbak die hij vond bij een tegelsloperij, wordt nu gebruikt als aanrecht. Achter het keukenhoekje is nog een bijkeuken met een professionele koelwerkbank.

VARENDE DRUMMER De art-decolamp op de kast komt nog uit Edwins restaurant Sot-l'y-laisse. Ernaast liggen zijn aantekeningen; hij is druk doende met de bevoorrading van zeesleper De Holland, waarop hij drie weken gaat koken voor de gasten uit Nederland. 'Er moet van alles mee: wijn, bloem, olie, azijn, servies, glaswerk. De verse spullen kopen we daar. Langoustines en kreeften, direct van een vissersboot.'